

[Helck.]

lige lovforslag vedrørende mejeribruget, og de principielle indvendinger, der her er gjort, gælder selvfølgelig også det forslag, der her foreligger. Når vi går imod denne lovgivning, vil vi dog slå fast, at det er ikke rationaliseringsbestræbelsen, vi vender os imod — den kan der sandelig være grund til at støtte —, men det er den finansieringsform, som tænkes anvendt.

Jeg finder forsåvidt ikke anledning til at gå ind på lovforslagets enkeltheder, men jeg finder grund til at drage en sammenligning på et bestemt punkt mellem de to forslag. Der er en forskel her, som jeg finder karakteristisk. Det foreslås nemlig, at lån til mejeribruget skal forrentes med 2 pct., medens der af lån til frugtavlen skal svares 3 pct. Jeg finder ingen steder hverken i bemærkningerne til lovforslaget eller i den højtærede ministers forelæggelsestale en begrundelse for denne forskelsbehandling. Jeg vil ikke i den foreliggende situation kritisere ministeren, men jeg vil kun påpege den vilkårlighed, som her er tale om, og som man kan vente sig under et statsdirigeret erhvervsliv. Det ene erhverv får tildelt en rentesats og det andet en højere eller lavere, f. eks. efter som indstillingen er hos den pågældende embedsmand den dag, han får til opgave at tilrettelægge den økonomiske ramme for en eller anden erhvervsgren. Dette lille eksempel giver mig et kig ind bag et tæppe, jeg vil dog ikke kalde det et jerntæppe.

Jeg er selvfølgelig klar over, at efterhånden som frugtavlen vokser herhjemme, vokser også afsætningsproblemet. De kommende år vil bringe langt større frugtmængder frem, end hjemmemarkedet kan aftage. Vi bliver derfor noget afhængige af en tilsyneladende lunefuld eksport, og vi må selvfølgelig have lagre, så frugten kan bringes på markedet i så mange af årets måneder som muligt og i så god stand som muligt, så at vi kan fastholde salget både i indland og udland. Vi kommer derfor ikke udenom, at vi må have sådanne sorterings- og lagringsanlæg og råde over tilstrækkeligt med tekniske hjælpemidler. Noget af det centrale i hele vort frugtsafsætningsproblem kommer det foreliggende forslag ikke ind på, nemlig udnyttelsen af den frugt, der betegnes som anden og tredje sortering. Hvis vi engang skal ind i realitetsforhandlinger om statsstøtte til frugtavlen, hvad jeg altså ikke mener er nødvendigt i dag, vil det sikkert være rimeligt at yde støtte til udnyttelse af denne frugt. Jo bedre den frasorterede frugt kan udnyttes, des bedre bliver selv-

følgelig frugtavlen økonomi, og des lettere bliver det at holde standarden for den frugt, der skal sælges som første sortering.

Der er i øjeblikket fælles frugtlagre bl. a. i Svendborg og i Morud ved Odense, og tilsvarende lagre er under opførelse eller projekteret i Dalby, i Horsens, i Holbæk og i Kolding. Der er herigennem leveret bevis på, at der er både vilje og evne hos det private initiativ til at tage opgaven op. Jeg tror, at det, det gælder om i øjeblikket, er, at de bevillende myndigheder lægger det private initiativ så få hindringer i vejen som muligt med hensyn til materialer, og at bankerne ikke stiller sig modvilligt overfor en finansiering af anlæg, som opføres af private.

Jeg må altså bedrøve den højtærede minister med at sige, at mit parti ikke kan se nogen begrundelse for at fremme denne lovgivning i øjeblikket.

Tesdorpf: Jeg ved ikke, om vi skal ind i en tilsvarende diskussion om dette lovforslag, som vi i fredags havde vedrørende forslaget om mejerierne, men jeg synes det havde været bedre, om første behandling af såvel forslaget om udlån til sammenlægning og rationalisering af mejerier som dette forslag om udlån til frugtlagre først havde fundet sted, når det var blevet afgjort, om forslaget om en genopbygningsfond blev vedtaget, for når vi drøfter det foreliggende forslag, ved vi jo faktisk ikke, om der er nogen økonomisk forudsætning derfor. Jeg ved i hvert fald, at mit parti er modstander af den økonomiske forudsætning for det lovforslag, der her er tale om, på det nuværende tidspunkt.

Ved første behandling af forslaget om udlån til mejerier sagde jeg, at jeg ikke kunne se rettere, end at mejerierne var noget af det mest grundfæstede i vort erhvervsliv og derfor selv måtte kunne klare den rationalisering og modernisering, der er brug for. Jeg synes, at det ærede medlem hr. Aage Fogh havde en hel del ret i, at der, når det drejer sig om smørproduktionen, snarere er andre faktorer end mejerierne, f. eks. kostaldene og kærerne, som kunne trænge til støtte. Udfra den betragtning, at det grundfæstede har størst mulighed for at stå alene og klare sig selv, kunne jeg bedre tænke mig — og det tror jeg også gælder mit parti — at støtte forslaget om udlån til frugtlagre, fordi det her drejer sig om noget nyt. Jeg forstår, at risikoen er større ved at skabe sådan noget nyt, og jeg ved, at vi trænger til en ny gren på vort landbrugserhverv, og det kan frugtavlen blive.